

مالڪ له آسمان

گولي ته رهي

و/ دلاوهر قه رهداغي

هاويناكي ناخوش بوو، هاويناكي گرم، بي تاوو بي كارهبا،
هاويناكي كه هر هه مووي جهنگ و ترس و تاريكي بوو.
مه سعود (د) ده تگوت هه لدير اوته بني خه ويناكي ناخوشه وه،
گيرو ويرو په شوكاو، خيرا په لي زن و مناله كاني گرت و خوي
گه يانده هه نده ران، نه بيري كرده وه و نه ده شيزاني چ تاينده يه ك
چاوه پي ده كات. نه يده ويست كه سيكي فاميده و وردبين و دوور
ئه نديش بي، نه يده ويست مشوره ت به كه س بكات، مشوره ت به و
كه سانه ي كه له م به ئه زمونتر و له هر جوړه جيگوركي و گورانيك
ده ترسان، يا خود مشوره ت به و كه سانه ي كه باوه پريان به خاك و

سوننەت و رەگورپشە ھەبوو، مانەوھەیان لێرە لەسەر بناغەى
بەپارێكى ئەخلاقى بوو.

مەسعود (د) لە جەنگ بێزارو زەندەقى لە مەرگ چوو بوو،
دەپراوکی شەوان توانا و ھەوسەلەى پێنەھێشتبوو، شپەزەبى
بەسوێ سپێدانیش ئازارى دەدا. دەبوو بپروات، دەبوو راکاو
لەجیگەيەكى ئەمىندا داسەکنی، جیگەيەك دوور لە ھەراو زەناو
بۆمب و بۆردومان، جیگەيەك دوور لە چەنگالى مەرگ.

كاروبارەكانى وەك (با) بە نەینى جیبەجیكرد، كەلوپەلى
مالەكەى تالانفروش كردو خانووەكەشى بە موفت و خۆپایى بە
ئەووەلین مشتەرى فرۆشت، قىزای وەرگرت، بلیتى تەیارەى كرى،
باروبنەى پىچایەووە رێك لەكاتى خواحافىزىیدا، وەك خەلكانىكى
تا لێھاتوو چاوى بە دایكە پیرەكەى كەوت و ئەژنۆى شكا.

لەخۆى پرسى: " ئەدى باشە ئەم پیریژنە چۆن؟"
دل و رىخۆلەى لە ژان و بركا ھىند تاوى سەند كە بۆ لەحزەيەك
جەنگ و مەرگى بىرچۆووە و بەپارێ مانەوھەیدا.

مەھىن خانم لەتەواوى ئەو ماوھەیدا ھەر سەیرى كردبوو،
بێئەوھى شتىك بپرسى یا پرتەو بۆلەيەك بكا یاخود گوزارشت
لەخۆى بكات، بەچاوى خۆى بىنبیووى كە چۆن دارو نەدارى
خراوھتە سەر فرۆشتن، بەلام ئەم فزەى لێوھەنەھاتبوو. بە چاوى

خۆی بینیبووی که چۆن خه لکانی غه ریبه به ماله که دا ئه م ژووراو ژوور ده کهن، به لام ئه م لیوی هه لئه هینابوووه، به درییایی ئه و ماوهیه له قوژبنیکدا، له پال دیواره که دا هه لئروشکابوو، له سه ر فهرشه گه وره ته ورزییه که ی یادگاری باپیران، به سه سه تیکی شاراووه دهستی به سه ر گو له مه خمه لیه کانی فهرشه که و وینه رهنگا وره نگه ئالتونیه کانی روژانی رابردودا هینابوو، دوا به رکه وتنی سه ر په نجه کانی به و بارسته ئاشنا دیرینه یه، له ده سه تیان ده چوو به به یه نیکی نیوه گه رم له دواین ساته کانی ژیاندا. چنگیکردبوو به ریشالی قوماشی سه ر میزه که دا تا بو ساتیک خۆی پیوه یان راگری، چاوی گێپابوو بو قاپه گو لداره کان که ئه م ده ست و ئه و ده ستیان ده کرد، چاوی گێپابوو بو چرا بن به رزه روسیه کان که فرۆشرا بوون.

ویستبووی بلن: " نا، بوخچه قه یفه ییه که و ئاوینه ی ماره ییه که م ناده م! " ویستبووی شتی هه لگری و وه یشاری، به لام ورته ی لیوه نه هاتبوو، شه لال له برینی ناخ ... بو خۆی له کونجیکدا هه لئروشکابوو.

شایه تی تالانفرۆشکردنی کاتزمیری دیوارو میزو کورسی و ده فری چینی و چوارچیوه ئالتونیه کان بوو، ته واویک وه ک سه فره ی خه مگینی مناله کانی دایکیکی پیر بو شاره کانی

فهره‌نگستان. ده‌یزانی رۆژگارێکی سهختی له‌پیشه‌و که‌چی
قه‌بوولێشی بوو، چ گله‌یه‌کیشی له‌ کوره‌که‌ی نه‌بوو، ئاخ‌ر ئه‌م
خۆی سالانێک له‌وه‌وبه‌ر خانووه‌که‌ی خستبووه‌ سه‌ر کوره‌که‌ی،
بپاریان وابوو تا ئه‌م له‌ ژياندا مابێ خانووه‌که‌ نه‌فروشن، ئه‌مه
بپاریکی دێرین بوو، بپاری ئه‌وسای پێش شو‌رش و جه‌نگ،
بپاری ئه‌وسای پێش ترس و له‌رزو سه‌رگه‌ردان بوونی مناله‌کان.
مه‌هین خانم جگه‌ له‌ سلامه‌تی و به‌خته‌وه‌ریی کوره‌که‌ی چ
شتیکیتری نه‌ده‌ویست، بۆ کچه‌که‌یشی هه‌مان شت که‌ شووی
کردبوو به‌ کابرایه‌کی ئینلیزو له‌ تاران نه‌مابوو، فه‌رشی ژێر
خۆیشی پێدا‌بوون، ته‌نانه‌ت ئاماده‌ش بوو رۆحی خۆی ده‌ربینی و
به‌وانی ببه‌خشێ، مناله‌کانیشی به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌میان
خۆشده‌ویست.

مه‌سعود (د) قه‌تاوقه‌ت له‌بیری ئه‌وه‌دا نه‌بوو که‌ دایکه‌
پیره‌که‌ی جیبیلێ و راکات، یان به‌ تا‌قی ته‌نها به‌ ئه‌مانی خودای
بسپیری و به‌لای راپه‌راندنی کاروباری خۆیه‌وه‌ بجیت، که‌چی
دوا‌جار له‌و شپه‌زه‌یی و نه‌گه‌تیه‌دا، له‌و جه‌نگ و بۆردومان و
ئه‌گه‌ری مردنه‌دا، هۆش و گو‌شی به‌خۆی نه‌ما، به‌رپرسیاری کارو
خولیاکانی نه‌بوو. مه‌هین خانم ئه‌مه‌ی ده‌زانی و بیده‌نگیی و
ته‌سلیمبوون و قایلبوونه‌که‌شی له‌و په‌ی‌ر‌دنه‌ دایکانه‌یه‌وه‌

سەرچاوهی گرتبوو. هه‌لبه‌ت ده‌گریا، به‌رده‌وام ده‌گریا، به‌لام به‌نه‌ینیی و دوور له‌ چاوانی ئه‌وانیتر ده‌گریا، شه‌وان له‌ تاریکی ژێر چه‌رچه‌ف و به‌ رۆژیش له‌ هه‌مامی ده‌رگا داخراوو له‌ودوو دارکاجه‌ به‌رزه‌کانی باخچه‌که‌وه ده‌گریا. شال و فه‌رش و ئه‌شیا دێرینه‌کان، یاده‌وه‌ریی باوک و می‌ردو رۆژه‌ خو‌شه‌کانی جحیلێی ئه‌م بوون و خو‌شیده‌ویستن، ئاخ‌له‌ گه‌لیاندا عومریکی بردبووه سه‌رو ئولفه‌تی پێوه گرتبوون، یاده‌وه‌رییه‌کانی وه‌ک هه‌زاره‌ها وێنه‌ی په‌رته‌وازه له‌ فه‌زادا، له‌ ژووره‌کانی خانووه‌که‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون و جی‌گه‌پێ و شوین په‌نجه‌ی سه‌رده‌می منالیی به‌سه‌ر سه‌نگچنی هه‌وشه‌و گه‌چی دیواره‌کانه‌وه ما‌بووه. مه‌هین خانم جگه له‌م ماله‌ به‌هیچ شوینیک‌تر ئاشنا نه‌بوو، ده‌بیینی که‌ ئیدی خاوه‌نی ئه‌م جی‌گه‌یه‌ نییه، خاوه‌نی هیچ شوینیک‌ نییه، ژێرپێی بو‌شاییه‌و به‌ هه‌له‌په‌سی‌راوی له‌ فه‌زادا ماوه‌ته‌وه، هه‌زیده‌کرد وه‌ک پشيله‌ که‌ کاتی نه‌خۆشی و مه‌رگ سه‌ر داده‌خاو تێیده‌قوچینێ، ئه‌میش هه‌ر وه‌ک پشيله‌ دیار نه‌مابا، به‌لام ده‌بیینی هیشتا ماوه‌و زیندوووه‌و ئاماده‌ی مردن نییه، ئاخ‌ه‌ لکانیتر پیریان به‌سه‌ردا سه‌پاندبوو، روانینی بی‌روحم و قه‌زاوه‌تی بی‌ویژدانانه‌ی ئه‌وان ته‌مه‌نیان بو‌ دیاریکردبوو، تێپه‌رینی سالانیان ده‌دایه‌وه به‌ روویدا.

به لّام ئەم وینەیهکی جحیلانەیی بۆ خۆی هەبوو، وینەیهکی
 پێچەوانەبوو له ئاویڤنه دیرینهکاندا، له یادهوهرییه خۆشهکانی
 رۆژانی پێشوو. دلی وهتهپه دهکوت و چاوی به دواي شتهکاندا
 رایدهکرد، چاوهپروانی ئاینده بوو، چاوهپروانی هاتنی بههارو
 هاوین... ههزار ئومیدو ئارهزووی بۆ خۆی و بۆ منالّهکانی، بۆ
 کورهزاو کچهزاکانی، بۆ نهبیرهکان ی* له سهردا بوو... ههفتاو
 چوار سال یان ههفتاو شهش یاخود زیاتر! خهڵکانی تر ئەم
 هیسابهیان بۆ دهکردو رۆژی شووکردن و له دایکبوونی و بیان
 مهزنده دهکرد، ئەگینا مههین خانم له چل سالیشی
 تینهپه راندبوو، ئەمه تهنها خۆی دهیزانی و ههستیپیدهکردو
 باوهپی پێبوو، وا هه نووکهش .. بی جیگه و بی ریگه، نهیدهزانی
 کهوتۆته کام ساته وهختی زه مه نه وه، نهیدهزانی کییه و له کوپیه و
 چاره ی چیه! ببوه شتیکی زیاده له دهره وه ی سیستیمی
 که ونیی مه نزومه کان، وهك ئەستیرهیهك که وتبیتته خواره وه و بۆ
 قوژبنیکی تاریکی ئاسمان دوور خرابیتته وه... هه زیده کرد مردبا،
 به لّام مه رگ لیی دوور بوو، پا ی عه ردی ده ویست، به یه نی
 گه ردیله ی رووناکیی و گه رمایان قووتده داو هۆش و بیری به هه زار

* نه بیره: منالّهکانی کورهزاو کچهزا.

تالە دەزۋى نەببىراۋەۋە بە گۆشەۋ كەنارى شىرىنى ژيانەۋە
دوورابوۋ.

بىرپاردرا كە مەھىن خانم بۆ چەند ھەفتەيەك يان زياتر (رەنگە
بۆ دوو سى مانگ) بېنە لاي خوشكەكەي تا مەسعود (د) لە
پارىس جىگىر دەبى، خانوۋ دەگرى، ئىشېك پەيدا دەكا، ژيانى
باش دەبى و ئەوسا فرسەت دىنى و بە خەيالئىكى ئاسوودەۋ
دلىكى خۆشەۋە دايكى رادەكېشى. كچەكەيشى ھەر خەيالئى لاي
بوو، سەرەپاي كەمى داھات و گرانىي ژيان بەردەوام لە
لەندەنەۋە تەلەفۆنى دەکردو داۋەتى دايكى دەکرد، زاۋا
ئىنگلىزەكەشى پياۋئىكى دلۆقان بوو، ئامادەبوو پىشۋازىي لە
خەسۋى بكا. بە كورتىي دەبوو ئارام بگرن، دواچار ھەموو
شتىك دەچۋەۋە شوپىنى خۆي، دەشى باشتريش لەيەكەم رۆژ،
مەھىن خانمىش ژنىكى بە ھەوسەلەۋ ئاقل بوو، منالەكانى
قەرزبارى ئەۋ ھەستە دايكانەيەي وى بوون.

يەكەمىن دوو ھەفتە كەمى قورس تىپەپىي، ئاخىر جىگۆپكى
ھاسان نەبوو، مەھىن خانم فىر نەبوو شەۋانە لە مالى ئەم و ئەۋ
بخەۋى، بە ژوورو چەپراۋ سەرىنى خۆي راھاتبوو، راھاتبوو بە
دەنگە دەنگى كۆلان و ھاموشۆي ھاوسى دىرىنەكانى، تەنانەت بە
بۆساردى موبەق و شىي ئاشناي پىپلىكانەكەي سەرى راھاتبوو،

راहतبوو به بۆنى گولەكان و به ئامادەيى ھەميشەيى چوار دار
چنارە بەژن زرافەكەى ھاوتەمەنى باوكى.

خوشكەكەى مەھين خانم ژنيكى ميھرەبان و ميوان دۆست بوو،
دختۆر (يونس خان) ي ميژديشى كاري به كاري كه سه وه نه بوو،
پياويكى خەمگين و تەنهاو خەفەتى بۆ دوورى منالەكاني
دەخوارد. دواى شوڤشى ئيران ھەر ھوت كوپو كچەكەى لە
ئيران دەرچوو بوون، كوپرە گەورەكەى نيشتەجىي ئوستورالياو
دەستى پيا رانە دەگەيشت، دوو كچەكەى (دوانە خوڤشە ويستەكە
) لە ئەمەريكا بوون، كوپرە ناوہنجى لەنيوان سەنگاپوورەو
تايلاندى ژاپوندا دەھات و دەچوو، ئەويتريش بەردەوام شويني
نیشتەجى بوونى خوئ دەگۆپىي، يەكئ لە كەنیشكەكانيش (بە
مەزەندەى دختۆر يونس خان - ئاخىر دلنيا نہ بوو- زەينى لەكار
كەوتبوو) رەگەزنامەى كەنەدايى يا ھيندوستانىي ياخود ولايتيكي
نەناسراوى ئەفريقاي وەرگرتبوو.

ھەرتك خوشك لەيەكتەر نزيك بوون و مەسعود گيان لەوبارەيەو
چ خەميكي نہ بوو، دواچار بۆردومانى شەوانەو ھيرشى موشەكە
نەحلەتبيەكان رۆحبيەتى ھيمنى دختۆر يونس خانيان زۆر گۆپى،
شتى سەير سەيرى بەخەيالدا دەھات و لەخۆو گومانى لە ھەموو
كەسيك دەکرد، لەوديو دەرگاوه گويي لەقسان رادەديرا، لەجزدان

ياخود له جاننتاي مهين خانمدا به دواى تشته خرتکه و پرتکه کاني
 خويدا ده گه پرا که دهيشاردنه وه و بيري ده چوو له کويى داناون،
 لاي خوى دلنيابوو که مهين خانم چاويلکه و چهرخه که ي
 هه لگرتووه، ئەمه ي به ژنه که ي ده گوت، ئيدي ژنه که شي ده که وته
 سکاآو ده بووه ده مه قالييان، مهين خانميش هه لکورماو له وديو
 ده رگاوه، له تاو شهرم گرمۆله ده بوو، رۆژه کاني ده ژماردن تا
 هه رچي زووتره به ره و فه ره ننگستان بکه ويته ري و لاي مناله کاني
 ئاهيکي به به ردا بيته وه، دلئيشي به دختور يونس خان ده سووتاو
 دلنيابوو که ئەم ره فتارانە ي به مه به ست و له نارە سه نيبه وه نين.
 ته نانه ت ئەو رۆژه ي که په نجه ي بوو به ده رگا که وه و نينۆکي
 له بيخه وه ده رها ت، يان ئەو شه وه ي که مي ردي خوشکه که ي
 به دواى ئەنگوستيله ياقيقيه که يدا نوينه که ي ئەمي ژيره و ژوور
 کردو گيرفانه کاني گه پرا، نه کپووزايه وه و نه ورته يه کيشي له دم
 هاته دهر ... به خوي گوت هه موو ئەم ساتانه تي ده په رن و
 سوپاسي خوداي کرد که مناله کاني ساخ و سلامه تن و خويشي
 سه ره پاي هه موو ئەم شتانه، هيشتا هوشيارو زيندووه.

دواچار رۆژي سه فه رها ت و به دیداری مه سعود (د) و
 مناله کاني شادبووه، مهين خانم وايدە زاني خه ونه و له خوشيدا
 هون هون فرميسک له چاوانيبه وه رژا. ئاخو ئەويک که به سانايي

له بهردهم خه لکیدا نه ده گریا، هه نووکه ئیدی گریانه که ی له دهستی خۆیدا نه بوو، په یتا په یتا سه رو رووی کوږه زاکانی ماچده کردو ئاگای له خه وو ئیسراحت نه مابوو، گهرچی به دريژایی شه و به پیوه بوو: فرۆکه خانه، گومرگ، گه پان به دواي جانتاکانیدا، ونبوونی جزدانه که ی، له بیرچوونی چاویلکه زهرپه بینیه که ی و پاکه تی ده رمانه کانی، قاچ ئیشه و ژانه سه ری کوتوپرو دل تیکه لاتنه نه فره تیه که ی ناو فرۆکه ... به لام گه ر لیگه رابان حه زیده کرد ته واوی ئه و روژه بئاخقی و مناله کان و کوږو بووکه که ی ماچکاو به و شوقه هینده ی کونه مشکه دا بیټ و بچی و په روژ و دهسته پاچه هه زاران پرسیری بیسه رویه ره له باره ی ئه م و ئه وه وه بکا.

به زوری زورداره کیی مه هین خانمیان دوو شه و له ژووری مناله کانداه واند، دوشه کیان له ژووری میوانا بو مناله کان راخست و به ئه سپاییش به گوئیاندا چرپاندن که داپیره تازه کیی گه شتووه و فه قیره ماندووه، پاشان جیگه که ی ده گوږن و ژووره که یان ده ده نه وه.

مه هین خانم خیشکردن و بیده نگیی مناله کانی بینی و دلی داهیزرا، ویستی تشتیک بللی به لام رووی نه هات، حه وسه له ی گوتنیشی نه بوو، ته واوی جهسته ی له شه که تیدا ده له رزی ...

هەرکه سهری نایه سهر سهرین خهوی لیکهوت، ئاگای له خۆی نهما، به لام دهمه و سپیده خه بهری بۆوه، وا مه زندهی کرد که قورسیکی ئاسنیان نابیته سهر قه فه زه ی سینگی و ههستیکی ئازارده رو نه ناسراو، جوریک له شهرم و ههستکردن به هه قارهت و گونا و هه ئازاریک له بهیه نیدا پیچی ده دا. نیگای عاجزانه ی مناله کانی هاته وه بیرو ناره حهت بوو له وهی که ژووره که یانی زه وتکردوو، وه ک بلیی له شیشی بدن و ناو دۆشه کله و ژیر سهرینه که ی پر بن له سوژن. پیی باشر بوو له راره وه که و له ویدیو ده رگا که وه، یا خود خۆی گرمۆله کاو له سوچیکی که نتۆره که ی کونجی دیواره که دا بنوی و جیی که س نه گری. رۆژی سییه م جیگه که یان بۆ گۆری و ئیدی مه هین خانم هه ناسه یه کی ئیسراحه تی هه لکیشا. دۆشه کیکی ئیسفه نجی سوکه له یان دایه که شه وانه له ژووری میوان رایده خست و به رۆژیش له ژیر قه نه فه که دا ده یشارده وه. جانتا کانی له ژووری موبه ق دانا بوو، جانتا ده ستیه که شی بۆ هه ر شوینیک له ماله که دا چوبوا له گه ل خۆیدا ده یبرد. ده رگای که نتۆره که له بهر زۆری جلك دانه ده خراو ژیر چه رپا کانی ش پر بوون له که لوپه ل، جیگه بۆ قاچ راکیشانی ش نه بوو. ئاخر مه هین خانم عومریکی له خانووی گه وره و ژووری رووه و خۆرو دیمه نی ئاسمان و هه تاوو باخ و باخچه به سه ر

بردبوو، ژووره که ی گه نجینه ی خۆی هه بووه و ئه مباره که ی سه ری
 جیی سه ده ها جانتاو ژیر زه مینه که ش جیی باری لورییه ک
 که لوپه لی تیا بۆوه، باشه ... ئه م قسانه هی رابردوون، ژیان
 سه ری و ژیری هه یه و نووستن له قوژبنیکی ژووری میوانیش
 خالی له لوتف نییه، هه لبه ت ده نگه ده نگ له کۆلان زۆرو و په ی
 ترامیکی ژیر زه مینی که له و نزیکانه وه تیچه په پی شووشه ی
 په نجه ره کانی ده هی نایه له ره، به لام مه هین خانم له هه مان
 ده قیقه ی یه که مه وه به خۆی گوت که ژیان له فه ره نگستان
 ئاوه اییه، وه ختی نازو نووز نییه و سوپاس بۆ خودا که لای
 مناله کانی تی و ژیانی دامه زراوه ته وه.

کوره زاکانی له ژیانان قاییل بوون، قوتابخانه که یان
 خۆشده ویست و ده سته یه ک هاوپی و هاوپی پورتوگالیان په یدا
 کردبوو، جار ناچار میواندارییان ده کردن و مه هین خانم ناچار
 ده بوو له جیگه که ی هه ستی و له شوینیکیتر دانیشی،
 دۆشه کله که ی هه لده گرت و به داوی کونجیکی ئارامدا ده گه را.. له
 کوئی؟ دوو ژوور ژووری نووستن و موبه قیکی درێژکۆله و
 هه مامیکی چکۆله و ئاوده ستیک له گۆشه یه کیدا ... خۆ نه ده کرا
 بچی له ژووری کورو بووکه که ی بنوی، گه رچی کوره که ی داوی
 لیده کرد له وی بنوی و بووکه دلۆفانه که شی هچی نه ده گوت،

لە ژووری منالەکانیش جی نەبوو، دوو چەراپای بەیەکەو لە کاوو کتیب و پیلوو رەکتەیی تینس و تۆپی فەتبولین لە عەردەکەدا، دەمینیتەو موبەق ... قسەیی ناوی، ئاخر مەگەر مەهین خانم چەند بست جیگەیی داگیر دەکرد؟ چکۆلە هیندەیی منالیک بوو، لاوازو چکۆلەو تورت لەناو باول و لەژێر چەراپاکەشدا جی دەبوو.. شەویکیان لەناو بانوی حەمامەکەدا نووست و خەویشی لیکەوت، بەلام کورەکەیی بەتوندی ناپەزایی دەریپی و لەوی هەلیسان و هینای بەزۆر لەسەر سیسەمەکە، لای ژنەکەییەو خەواندی. ئەو شەو ناخۆشترین شەوی ژیان مەهین خانم بوو، ئاخر شەرمی لە بووکەکەیی دەکرد، لەسەر لیواری سیسەمەکە راکشا، هیند دوور کە ئەگەر یەک تۆزقال جولابا دەکەوتە خوارەو، ئەو شەو پیلووی لیکنەنا، چەرچەفەکەیی بەردەکەوت و بەیەنی وەخووروو دەکەوت، هیند خوی گرمۆلە کردبوو کە بەتۆپیکیی چکۆلە دەچوو، گەر بە ئەسپایی پالیکت پیوینابا یەکسەر دەکەوتە خوارەو.

بووکەکەیی سی چوار شەویک دگانی بەخویدا گرت و پاشان بەقسەیی خوش شوووەکەیی تیگەیاندا کە بەردەوام بوونی ئەو وەزە شتیکی راست نییە، مەسعود (د) یش گەرچی پیاویکی هیمن و ئاقل بوو، کەچی نەزانرا بۆچی بەو قسەیی تەقییەو و ژن

و میزدیش دەمیان لهیه ک گیر بوو، شتی وایان به یه کتر گوت
ئەوسەری دیار نەبوو، مەهین خانم مردو زیندوو بوو، لەعنەتی
لەخۆی کرد که خەتای و بیە هاتووە بو ئێرەو ژانی خیزانیکی
شینواندوو، هەمان روژ بریاری رویشتنیدا.

جانتاکە ی پێچایەو، پێلاوێکانی لەپێکردو چاکەتەکە ی پۆشی،
لەسەر کورسی راپەرەو کە دانیشت و چاوەرپی کرد، چاوەرپی
ئەوێ که لێدانی دلێ هیور بیتهو، چاوەرپی ئەوێ که بیری
ساف و هاوسەنگ بیتهو و بزانی بو کوێ بچی! چما بگەرپیتەو
بو تاران؟ ئەمەیان باشترین شتە ... بەلام ئەدی لەوێ بچی بو
کوێ؟ بچی بو مالی خوشکەکە ی؟ واتە دووبارە دختور یونس
خان و گەوجە گەوجیەکانی! نا ... ناکرێ ... ئەدی بچی بو
مالی کچە پورەکە ی؟ بیری چوو بوو کە دوو مانگ لەوێ و بەر ئەو
کچە پورە ی مردوو و دەستی کردەو بە گریان ... ئەدی بچی بو
مالی کورپە مامەکانی؟ مالی برازاکانی؟ (ئاخر برازاکانی چوو بوون
بو ئەمەریکا) ئەدی بچی بو قەبرسان؟ قیروسیا، سوال دەکا،
کارەکەرپیتی مالان دەکا، بەس نییە لە مەملەکەتی خۆیدایە،
سەر دەنیته سەر ئەرزو دەمری، کەواتە لێرە نامینی، مەحاله
لێرە نامینی.

خۆشبهختانه مونيژهى كچى مهين خانم (كه له فه ره ننگستان به مەگى بانگیان دەکرد) له لهنده نه وه ته له فۆنى كردو پاراپه وه و تكاو ره جاي كرد كه هه مان رۆژ، هه مان ده قيقه داىكى سواری ته ياره كهن و ره وانەى لای ئه مى بكهن... هه مان ده قيقه كه نه ده كرا ئه وه بكرى، به لام هه فتهى دواتر مهين خانميان برد بۆ فرۆكه خانه، مهين خانم وهك مه ليك كه له قه فه ز ئازاد كرابى، گيانىكى تازهى تيهاته وه، ته ياره كه له مال ده چوو، گرم و ئه مين و ئومان، ئاخىر له ويدا مهين خانم كورسى خۆى هه بوو، هيبى خۆى، جيگه كهى ديارى كراوو كهس بۆى نه بوو لى داگيركا، خۆ گهر له سه ر عه رديش يهك كورسيان بدايه، يهك بست جيگه يان بدايه كه بيزانيبا هى خۆيه تهى، هيبى ترى نه ده ويست. به ئيشته هاوه كه وته خواردن و نه نه خانمى بيركه وته وه كه به سيني شيوى بۆ ده هينا - ئاخىر ئه وكات ئه م كهسى بوو حيسيى بۆ ده كراو سه رى له نيو سه رانا بوو- چهند دلى بۆى سووتاو چهند گريا كاتيک هه والى شه هيد بوونى كورپه زاكهى نه نه خانم و شيتبوونى كورپه كهى بيست، گهر ئه وه رووينه دابا ئه وا ئيستا هه موو شتيك جوړيكيتر بوو. مه سعود (د) ده ويوست جيگه يه كى چكۆله بۆ داىكى بگرى و به نه نه خانمى بسپيرى، ئه وه باشتري رىگه چاره بوو بۆ هه مووان، بۆ خۆى و بۆ

دایکیشی، به لّام کئی خه بهری له سبهینیی خۆی ههیه؟ خومپاره کهلهی کورپه زا کهی نه نه خانمی پیکاو ده سبه جی کوشتی، چهند کهسی له سه به زه وار* هوه هاتن و بووه قیامهت، له کۆمیته وه هاتن، له ده زگای شه هیدانه وه هاتن، پیرۆزیایی و سه ره خویشیی، نه نه خانمیان برده وه بۆ گونده کهی خۆی، ژووریکیان دایه وه شه هیدانه یه کیان بۆ برپیه وه، برپاردرا که له هه مان جیگه بمینیته وه. هه موو ئه و شتانه بهر له رویشتنی مه هین خانم بۆ مائی خوشکه کهی روویاندا بوو.

مه گی (مونیژه ی جارن) دایکی له ئامیز گرت و هیئد به عیشق و دلته نگیه وه به خویه وه گوشیی که خه ریکبوو له ئازارو خوشحالیدا هه ناسه ی له بهر بهر پئی. زاواکه شی ماچیکردو توند توند دهستی گوشیی. دایقید ئۆکلی پیاویکی باش بوو، خوینی یه هودی له ده ماره کانییا ده گه پراو خوین گه رمیه که شی هه ره له وه وه بوو، مه هین خانم کاتی خۆی نارازی بوو به شووکردنی کیژه کهی به یه هودییه کی ئینلین، چه زیده کرد زاواکه ی ئیرانی و موسولمان با، به لّام ورته ی له ده م نه هاتبووه ده ر، ئاخه ئه و دهستی وه رنه ده دایه کاروباری مناله کانییه وه، به لّام دلی گوشرابوو، تا ئه و رۆژه ی که روخسارو قیافه تی ته ندروست و

~ 1 سه به زه وار: شاریکه له ئوستانی خوراسانی ئیران. ~

چاوانى كراوهو ميهره بانانەى دايفيد ئۆكلى بىنى و ئىدى بارىكى قورس لەسەر قەفەسەى سىنگى ھەلگىرا. دەستى خستە نىو باسكى پياوانەى زاواكە يەو ھەو پىكەنى، لەو لەحزە يەدا سەرنجى لاوازىي و چكۆلەيى دەستەكانى خۆيدا، بالاي نەدەگە يىشتە ناوقەدى زاواكەى، رىك ھىندەى جووجەلە يەك بوو، كىشى لە چل كىلۆ زياتر نەبوو، لە چل كىلۆش كە متر، ئىسقانەكانى كلۆرو قاجىشى بارىك بوو ھەك قەلەم.

باران دەبارى و ھەوا سارد، دايفيد ئۆكلى قەمەرەى ھەبوو، جانتاكانى لە سنووقەكەى دواو ھەناو بە خۆشحالئىيەو ھە توند بە شانى چكۆلەى مەھىن خانمىدا كىشا. مەگى لە پال داىكيا دانىشت و سەرى ناىە سەر شانە دەردە دارەكەى، بە گوئىدا چرپاند كە ئىدى ناھىلئى بۆ پارىس يان بۆ تاران بگەرئىتەو، دلئى مەھىن خانم لە حاست ئەو ھەمكە ميهره بانىيەدا كەوتە تەپەتەپ، چاوانى لىكناو خەوى لىكەوت، بەلام چ خەونىكى نەدەت.

شوقەكەى مەگى و دايفيد لە نھۆمى چوارەم بوو، ئەو ئاپارتمانە ئاسانسۆرى نەبوو، مەھىن خانمىش شەكەت و خەوالو لەترى دەدا. دايفيد ئۆكلى خەسوى كە ھەك كا سووكەلە بوو بەرزكردەو ھەو مەھىن خانم زرىكاندى، ھەك قەلەم خۆى رەپ كرد، مەگى پىكەنىي، دايفيد ئۆكلىش خۆشحال و خەسوى ھەك

بووکه دارینه له باوهدش گرت و به پېلېکانه کانداسه رکه وت. مه هین خانم چاوانی نه ده تروکاند، باوهری نه ده کرد، نه یده زانی پېبکه نئ یا بزریکینئ یا خود بگری، به حه یاتی شتی وای نه بینیبوو، بویه چ کاردانه وه یه کی ئاماده ی بۆ قه بوولکردن یان ره تکرده وه ی ئه وه هه لوئسته نه بوو، هه ستیکرد ئه مه خوی نییه، به لکو بۆته شتیك، بۆته گسک یان کورسییه که له بازار کړیویانه. (بوون به گسک)
 نه زمونږکی نوئ بوو له و دنیا تاییه تییه ی خویدا.

شوقه که ی مه گی له وی براهه ی چکوله تر بوو، له ژووری نووستنیک زیاتری تیدا نه بوو، له بری ئه وه ی منالیان نه بوو، سه گیان هه بوو، سه گیکی گوره و کولکن، سه گیک هینده ی مه هین خانم.

دایقید ئوکلی پیاویکی ماقوول و مه نتیقی بوو، هه موو کاره کانی به حیساب بوو، نه ده چوه ژیر باری سوزو به زه ییه وه، تیده فکری، له روو دانه دما. برپاردره که مه هین خانم له سه ر قه نه فه که ی ژووری میوان بنوئ، که میوانیش هات بچیته ژووری کچ و زاواکه ی و له وی له سه ر سیسه مه که ی ئه وان راکشئ - نووستوو بیدار - چاوه پئ بکات ... هه له به ته ئه مه ریگه چاره یه کی ماقوول نه بوو، به لام ئه دی چاره چ بوو؟ مه هین خانم قسه ی نه بوو، هه رگیز قسه ی نه بووه، خو گه ر قسه یه کیشی

هه با ئەوا دەیزانی که وهختی گوتنی نییه، هه ر ئەمهش ژيانی بۆ هه مووان سانا کردبوو.

دایقید ئۆکلی مامۆستا بوو، وانەى ئابووریی دهگوتە وهو ته واوی خه رجییهکانی مالی لای خۆی ده نووسی. مه هین خانم خۆشبه ختانه هیندهی فروجیک بوو، هه ولێ دها له مریشکێک که متر بخوات .. مه گی ده چوو بۆ زانکو .. له ویی ده رسی ژمیریاریی ده خویند، ژن و میرد هه ر له به یانییه وه ده چونه ده ری و شه ویی ده گه رانه وه، شه که ت و تاقه تی قسه کردنیان نه بوو، خو گه ر قسه شیان کردبا ئەوا له باره ی گرانیی و خه رجیی ژيانه وه ده دووان. مه هین خانم پاره ی پینه بوو، هه ر یه که م روژ بازنگه ئالتون و گوواره یاقوتییهکانی به زۆری زۆرداره کیی به تکاو ره جا دایه که که ی تا بیانفرۆشی. مه گی گوتبووی: " نا مه حاله !" شووه که شی گوتبووی: " قه یچیکات !" مه گی گریا بوو، گوتبووی: " نا !" به لام پاشان قاییل ببوو، هه لبه ت به نابه دللی و به رانومایی شووه که ی.

مه هین خانم فیربوو که له گه ل خۆیدا بئاخفی، ئاخ زوبانی زاواکه ی نه ده زانیی و (مه گی) یش ناچاربوو به ئینگلیزیی له گه ل شووه که یدا بدوی یان ئەسله ن هه یچ نه لی ... به بیدهنگی شیویان ده کرد، مه گی ده رس و ده وری سبه یینی ئاماده ده کردو

دایقیدیش ده که و ته رۆژنامه خویندنه وه، ته وای لاپه ره کانی
 ئەمدیوو ئەودییو ده خویندنه وه، پاشان سی قۆللی ده که و تنه
 ته ماشا کردنی ته له فیژۆن، به رنامه ی زانستی یان کلتوری، باس
 و توویژو مه هین خانمیش واقورماوو راماو، نه هیچی ده بینی و نه
 له هیچیش حالیی ده بوو، له نیو یاده وه رییه کانی خویدا نوقووم
 ده بوو، له کات و شوینیکیتر ... به رۆژیش هه به ته نها بوو،
 ماله که ی پاکده کرده وه، به دوو ئینجانە ی سه ر قه راغی
 په نجه ره که وه خۆی خه ریکده کرد، به سه عات له بارانی به رده وام
 و ئاسمانی تاریکی شاری ده نۆپیی، له سه گه که ی دایقید ئۆکلیش
 ده ترساو زوربه ی کات تا کچه که ی ده گه رایه وه له ژووری نووستن
 ده مایه وه، هه ندیجار ده چوو ده ری، گه ر باران وچانی دابا ئەوا
 له باخچه که ی به رامبه ر داده نیشته و له سه رمادا هه لده له رزی.
 زستانیکی تووش بوو، سه رما کاری له مه هین خانم کرد،
 یه که مجار قورگی هه وی کردو پاشان سینگی ... وای چ قایم
 ده کۆکیی! وه ک بلئی دل و ریخۆله ی بیانەوی بینه ده ره وه، له
 هه مووشی ناخۆشتر ده نگی کۆکینه که ی بوو که خه وی
 دراوسیکه ی ئەودییوانی زپاندبوو، دراوسیکه یان به مشت به
 دیواره که یدا ده مالی و مه هین خانمیش سه ری له ژیر سه رینه که

دەئاو چمكى چەرچەفەكەى دەترنجانە دەمى و ھەناسەى لەخۆ دەبىرى.

كە بەھار ھات ھەموو شتى گۆپرا، چەند تالە رووناكىى و ھەتاو لەودىو ھەورەو ھەدىار كەوتن و دلەكان كرانەو ھە... دايقيد ئۆكلى سى رۆژ مۆلەتى ھەرگرت و ژن و خەسوو ھەكەى برد بۆ پياسەو گەپان. ئەو ماو ھەيە خۆش رايان بوارد، مەگى ھەپ و شروپى مەقەوى بۆ داىكى كرى و مەھىن خانم دوو كىلۆيەك گۆشتى گرت و لەتويى دلا شكورى خوداى كرد، بەلام ھىشتا سوپاسەكەى تەواو نەكردبوو كە ھەمدىس نەخۆشكەوتەو ھە.

ھىشتا ئەو ھەلى ھاوین بوو، دايقيد ئۆكلى دوو مانگى ھاوین دەچوو بۆ كوئىستان بۆ لای پوورى، نەدەكرا مەھىن خانمى بردبا بۆ ئەو، دەشبوو ئەو دوو مانگە شوقەكەيان بداتە كرى تا پارەكەى شتىك لە خەرجىيان بۆ پركاتەو ھە، بەتايبەتتى خەرجى خەسووشى ھاتبوو ھەرو لانىكەم بەو پارەيە ئەو خەرجىيە قەرەبوو دەبوو ھەبوو. رىككەوتن لەسەر ئەو ھەى كە مەھىن خانم بۆ پاريس بۆ لای كورەكەى بنىرنەو ھە، خىرا ئەم برپارەياندا، بەبى مشورەتكردن بە مەسعود (د). مەھىن خانمىيان سواری تەيارە كردو تەلەفونىيان بۆ مەسعود (د) یش كرد كە وا داىكت بەپۆ ھەيە. چ ھەختىكى ناجۆر بوو! مەسعود (د) گەرچى بە

هاتنه وه و بينينى دايكى خوْشحالْ بوو، به لّام به تايبه تى له و كاته دا نه يده توانى لاي خوْى گلى بداته وه، ئاخِر هه ر كاتيْكيتر با پيلاوى له سهر چاوان بوو، به لّام له و وهخته دا نه ده كرا، ئاخِر هاوينه و هه مووان ده چن بۆ باشوورى فه رهنسه، پارهى ئوتيل و كرى خانوى سهر زه ريان نييه، ره شمالْ هه لده دن، له قه راغ زه ريا و له بيابان ... نا ... له دارستان ياخود له ده شت ... جياوازي چيه؟ له به رئه وه بردنى مه هين خانم مه حالْ بوو، ئيدى خوشك و برا بووه ده مه قاليان، دايفيد ئوكلى چه ند ريْگه چاره يه كى شكده برد، هه مووان ئه قلّيان خسته سه ريه ك و برپاردره كه مه هين خانم هه مديس بۆ له نده ن بگه ريْنه وه و شتيكى بۆ بكن كه هه ر له وئى بمينيته وه.

گه رچى هه وليانده دا قسه و باسه كانيان نزم و هيواش بئ و دايكيان گوئى ليْنه بئ، به لّام مه هين خانم ده بيستن و نووكى پيى له عه رده كه گير ده كرد تا به لكو كون بئ و رۆبچيته ناوى ... ده بيىنى كه بۆته شتيكى زياده و ئه مده ست و ئه و ده ستى پيده كرى. مه هين خانم سه ره گيْژه ي پيْكه وتبوو.

فه يروزه خانم هاوړپيه كى نيْزيكى مه گى بوو، دوكانيكى چكوله ي جلك شتنى هه بوو كه خوْى پيده ژيان، داواى يارمه تيان له و كرد. فه يروزه خانم ژنيكى روخوْش و قسه خوْش بوو، پيْگوتن كه

خۆیشی له ژووریکی چکۆله دا دهژی و ناتوانی کهس لای خۆی گل
بداته وه، به لām ئەمباریک له پشت دوکانی جلك شۆرییه کهیدا شك
دهبا که گەرچی په نجه ره ی نییه به لām گهرم و ئەمینه، دایقید
ئۆکلی قاییل بوو، مهگی ناره حهت بوو، به لām چاره ی تری نه بوو،
هیچی نه گوت، مه هین خانمیش قاییل بوو، ئاخر ده بویست
هه رچی زووتره کۆتایی به و کیشه یه بیّت.

ژووره که ی پشت دوکانی جلك شۆرییه که شیدارو نیوه تاریک
بوو، یه که مین شه و مه هین خانم تا به یانیی گریاو له خودا پاراپیه وه
بیمیرینی. له خۆی پرسى ئە وه چ شتی که که ئاوها ئە می به ژیان وه
گریدا وه و ئە وه هیزه ی له کوئی بوو؟ بۆی ده رکه وت ئە وه ئە فینی
مناله کانیتی که ئە می ئاوها به ژیان وه گریدا وه. نه زری کرد که
ئە وه ئە فینه له دلایا نه مینی و ئیتر بۆ خۆی ئیسراحه تکا.

فه یروزه خانم ژنیکی نازهنین بوو، ده ی توانی ناو بیژیوانیی ده
پیاو بکا، میرده که ی له تاران ده ژیا، میردیکی ماته م زه ده ی
تریاکیی، سالی جاریک به پارهی ژنه که ی ده چوو بۆ فه ره نگستان،
میردیکی ده م به پرته و بۆله، ده م به شکایهت له ئەرزو
له ئاسمان، میردیکی ئاوساوی ده ست و پی سپیی، پیشتر
که سیك بووه یان خۆی پییوابوو که سیکه خوینه وارو ئە هلی
کتیب و ته رجومه، به یه که مین گورزی زه مانه ئە ژنوی شکا بوو،

پهريشان و نائوميد ببوو، فه يروزه خانميش شيړه ژن بوو،
 حوسه لهی منگه منگ و پرتو و بوللهی نه بوو، مناله کانی رهوانه ی
 ئینگليستان کړدبوو، دواتر خویشی هاتبوو بو ئهوی و قولی
 ئیشکردنی ليته لمالیبوو. فه يروزه خانم ژنيکی ئازاو به ماریفهت و
 به رامبهر خه لکانی ده و روبه ری میهره بان بوو، یارمه تی ئه و
 که سانه ی ده دا که شایانی یارمه تی بوون. هر که چاوی
 به مه هین خانم که وت - شیرین روخسار، چاوانیکی هه نگوینی
 خه مگین - شهیدای بوو. بازارپی بو ده کړد، به هانا یه وه ده چوو،
 له دوکانی جلك شوړییه که یدا دایده نیشانده، کتیب و روژنامه ی
 فارسیی بو ده هیئاو سه رگه رمیی ده کړد.

که ریم خانی برای مه هین خانم له که نه دا ده ژیا، خاوه نی پاره و
 خانوو، ته نانهت باخچه یه کیشی به چند دانه یه ک بالنده و
 که رویشکه وه هه بوو. له ریگه ی خه لک و خواوه هه والی وه زعی
 خه راپی خوشکه که ی پیگه یشت و کردییه هه را، ئه و هه واله هیند
 کاری تیکرد که نامه یه کی پر له گلهی و جنیوی بو
 خوشکه زاکانی نووسی (ده شی زیاده پړوی له و نامه یه دا کړدی،
 به لام ئیدی به ده ست خو ی نه بوو) له نامه که دا ئه مری پیگردن که
 پیداویستییه کانی سه فهر بو خوشکه که ی جیبه جیکه ن، ئه م
 خویشی ناسیاویکی له بالیوزخانه ی که نه دا هه بوو، به هو ی

ئەو ھەو ھە قىزى ئۆ مەھىن خانم ۋە رىگرت. بلىتى تەيارەى بۆ
رەوانە كىرد، كە مەسعود (د) يان مەگىش وىستىيان شىتىك بلىن،
يەكسەر تەلەفونى بۆ كىردن و كارىكى باشى پىكىردن، ئاخىر
لە ھەو ھە كە سەرگە ۋەرى خىزانە كە بوو كەسىيان نەياندە تۋانى
لە قسەى دەرىچن.

سەرەتەى زىستان بوو كە مەھىن خانم بەرەو كە نەدا كە ۋتە رى،
خۆشحال بوو كە ئەمجارەىش، بە رىگە يەكى وا درىژدا
كە ۋتە ۋە نىۋان عەردو ئاسمان، واى ... مەھىن خانم چ
كە يىكى ھە بوو! لای پەنجەرە كە ۋە دانىشت و چاۋانى بىرىپە
رونكى تەنكى دەرى، جىگە كەى گەرم و ئەمىن و ئەمىش ئە ۋەى
دە ۋىست كە كۈنچىكى پارىزراۋى ھە بى لە دە سدرىژى خەلكان.
مەھىن خانم تەى ھە بوو، ھە تاۋ خۆى لە ۋىدو شوۋشەى
پەنجەرە كە ھەلدە سوو، بۆ لە حزە يەك خەوى لىكە ۋت، سەرى
كە ۋتە سەر سىنگى، بە ئاگابۆۋە، پىلۋ ۋە كانى نىۋە كراۋەو
نىگەى تا كۆتەى ئاسۆ دەرىشت، تا كۆتەى ئەو وىسە تە مەزە
كە تا ئە ۋە پىرى راخرا بوو، ژىرىشىپە ۋە دە شىتىك بوو لە ھە ۋرى
سپى، رووناك، سووكە لە، پاقر ... ۋەك خە ۋنىكى مە لە كۋتى،
خە ۋنىكى بى خە ۋىلەى فرىشتە خۆشە وىستە كان.

که سیک به گویدا چرپاند، نه فەرکه کی لایه وه بوو، گوئی
لینه بوو، سینی خواردنه که کی نه ویست و رومی وه چرخاند،
روخساری به شووشه کی په نجره که وه نووساندو روشنایی خور
رژایه چاوه سیراوییه کانیه وه، ههستیکرد ههزاران ئهستیره کی
چکۆله له توئی بیرو خه یالاته کانیا دهره وشینه وه و چرایه کیان
له ناخیدا پیکردوه.

ئاسمان سه راپا شین، به بی په له یه که هور، به بی له که یه کی
ناقۆلا یان شه پۆلیکی ناهاوسه نگ، رۆچوو بووه دواین
سنوره کانی ئه ندیشه وه تا سه ره تایی شته کان، تا ئه وسه ری
فیگوره رۆژانه یی و پیوانه باوه کان. مه هین خانم خوی بینی
ته مه نی دوانزه سالانه و له باخه که کی دهماوه دندا خه ریکی یارییه،
به فر ده باری و سه ره په نجه کانی به به رکه وتنی توژیالی ته نک و
قرچۆکی سه هۆل ده ته زین، له بارینی سه رنچراکیشی به فر
ده نۆرئ، له ئاسه واری ره نگ خۆله میشیی ئاسۆ ده نۆرئ و
هه سته کا پیی له عه رد بوته وه و به ره و ئاسمان ده فرئ، مه هین
خانم شیته و شه یدای ئه م گه مه یه بوو، که پیرییش بوو ئه م
گه مه یه کی هر بیر نه چۆوه، له پال په نجره که دا داده نیشت و
نه نه خان چا و نه واتی بو ده هینا، ئیدی هه ردووکیان وه که ئه وه کی
جنۆکه دهستی لیوه شان دبن له سپیته یی ره های دهره وه یان

دهنۆپیی و هیۆر هیۆر خەو دەبیردنهوه، نیوهشەو خەبەری دەبۆوه، دەیزانی که بهفر هەر دەباری و گوئی رادهدیرا، هه موو شار نووستبوو، هه موو شار بهستبووی، شار له مالتیک دهچوو چۆل و هۆل که ئەشیاکانی له ژێر چه رچه فیککی پاک و ته میزدا شاردرابیتتهوه، جگه له بیدهنگیی ئەفسوناوی فهزا، بیدهنگیهکی لیواولیو له هیچ، تژیی له ئامادهیی خاۆشی خودا، چ دهنگیکی تر نه ده بیسترا.

مه هین خانم به دریزی ریگه تا ی هه بوو، شه لال بوو له ئاره قه، ئاره قه یه کی خۆش، دانیشتبوو له پال په نجه ره که داو هیند دیمه نی دهره وه ئەفسوون و خوماری کردبوو، بیری نه ده که وته وه کتیه و له کوپیه، وه نه وزی دها، خه ونی ده بینی، وه ئاگاده بووه، ده پیروانی، یاده وه رییه کانی وه بیری خۆ ده هیئانه وه هه مدیس ده که وته وه ری، سه مایده کرد، له نیو به فرا بوو، له ناوه پاستی ئاسماندا خلیسک خلیسکیته ی ده کرد، جۆلانه ی ده کرد، له هه موو شوینیکدا بوو، له زه مه نی جیاواز جیاازدا، له یه که له حزه دا هه زاره ها وینه ی خۆی ده بینی، یان په رته وازه له فه زادا، یا خود به ریز مه هین خانمی جۆراو جۆری له دوا ی یه که وه ده بینی، مه هین خانمی پیرو منال و جحیل له م ژیا نه داو له رۆژه کانی تر دا ... ژنیک به توانایه کی بیکۆتاییه وه، گریدراو له گه رانه وه یه کی

ئەبەدیدا، يەكەمجار بوو كە مەهین خانم بیری لای مالەكانی و لای خەلكانی سەر عەرد نەبێ، بیری لای فەرشە تەوریزییە گەورەكە و بیری لای شالەكانی نەبێ، بیری لای مالەكەى نەبێ لە شەقامی پەهلەویی و بیری لای یادەوهرییهكانی سەر عەردی نەبێ.

بە ژوور هەورەو بوو، ویسەتی مەزن هیۆر هیۆر دەچوو بەیەنیۆو لەوسەری رۆحیدا رۆدەنیشت، شیدارو داهیزراو وەك گەرمای دلپرفینی پاییز خۆی تیدەئالان و تەونیدەكرد بە دەوریداو چەتری لەسەر هەلەدا، وەك بلیی لە زگی دونیادا بێ، پاریزراوو لە ئەماندا، لەودییو زەمەنەو بێ.

كەریم خان ناآرام چاوه‌پوانی گەیشتنی خوشكەكەى بوو، برپاری دابوو لای خۆی گلی بداتەو و لە بیباکیی خوشكەزاكانی شەرمەزار بوو. هەر كە چاوی بە مەهین خانم كەوت دایە پرمەى گریان، ئاخر ئەم خۆیشی هەر دلته‌نگ و دوور لە كەسوكار بوو، رۆژی هەزار جار هەواى نیشتمان لە كەللەى دەداو خۆی ژێوان دەكرده‌و، ئیدی بینینی خوشكیش بەو پیری و تیشكاوی و سەرگەردانییەو خەمی نوێكرده‌و. لە دلای خۆیدا گوتی: "تف لە غەریبیی!" بۆ لەحزەیه‌ك بەسەریدا هات بگەرپیتەو، لەوی باخ و مولکی هەیه‌و بۆ خۆی دەچیتەو سەر مال و ژیاى خۆی و

له گه ل مه هين خاندا ده ژى ... ئه وو مه هين خانم نيزىكى يه كتر بوون، پيگه وه گه وره ببوون و جياوازييه كى ئه وتويان له عومردا نه بوو، كه مه هين خانمى بينى ترسا، واى .. چهند لاوازو پيرو واقورماو بوو! ده روانى به لام نابينى، هوش و گوشى به خوى نيه، كاتى كه ده ستى گرت راجله كى، نيسكىكى گه رم و هيچتر، قسانى له گه لكرد، قسه كانى نه ده ژنه فت، وه لامى هه لىت و پلىتى ده دايه وه، ئيدى كه ريم خان په شوكاوو بزركاو، خوشكه كهى له ئاميزگرت و ماجيكرد، هه ستى به پيرى خوى كردو دلى تاريك داهات.

گه يشتنه مال، كه ريم خان مه هين خانمى له سهر سيسه ميكي گه وره خه واندو دختورى هينايه سهر، ته له فونيشى بو خوشكه زاكاني كردو له باره ي وه زعى داىكيانه وه قسانى بو كردن، هه روا دلنباى كردنه وه كه هوى ئه وه ماندوويى ريگه و بى خه وى و گوشارى خوينه، هيچ جى مه ترسى و نيگه رانى نيه و ئيدى ئه وجا كه وته دلنه وايى كردنى خوشكه كهى، په روش و شپرزو هيند قسانى هه بوون كه نه يده زانى له كويوه ده ست پيبكا. چما له باره ي روژانى زووه وه قسانى كردبا؟ له باره ي روژانى منالييه وه؟ له باره ي دوينى و پيريوه؟ له باره ي خوى و بريارى ناكاوى گه رانه وه يه وه بو نيشتيماان؟ پيده كه نى .. خوشحال

بوو، باوه پینه ده کرد برپاری گه رانه وهی دابئ، ئەم خۆش حالیه کو تو پرهی له چاوی خوشکه کهی ده ناسی، خۆیشی نهیده زانی چۆناو چۆنی ئەو خه یالە داویتی له که للهی، ده شی بینینی قیافه تی مات و ئاماده یی سه رگه ردانی خوشکه کهی ئەمی راجله کاندبئ، له چاوانی رامای مه هین خانمی روانی و ترسا، چاوانیک که وه ک بلئی خالی بن له یاده وه ری ئاشناو بیرو خه یالاتی ماقوول، غوربه تی له و چاوانه دا بیننی و له قولایی دلّه وه له رز دایگرت، تازه کیی په ی به وه برد که چه ندیک بی که سوکارو ته نه ایه، تازه کیی په ی برد به وهی که ژیر پیی خالییه و وه ک موسافیریکی غه رب له ویستگه یه کی ساردو خه مگیندا، ئاماده بوونیکی مۆقه ت و زوو گوزه ری هه یه. دهستی مه هین خانمی گرت و ماچیکرد. پییگوت: " ده ربه ده ری و بی مال و حالی ته واو!" پییگوت: هه ر که ته ندروستی هاته وه سه ر خۆی به یه کجاری ده گه پینه وه. مه هین خانم پیلووی لیکن، بیننی که له پال په نجه ره ی ته یاره دا دانیشتووه و ویسه تی شین بانگیده کات، نووستوو هه مدیس ئاسمانی له خه وندا بیننی که وه ک زه ریایه کی به خوړ به ره و پانتاییه کانی رووناکی بوون رییده کرد، خۆیشی نهیده زانی که چه ندیکه نووستوو، تینووی بوو، هه ستایه سه ر پی، ئە ژتوکانی ده له رزین، که ریم خان له مال نه بوو،

له ملاولای خۆی رووانی، نهیده زانی له کوپیه، روشناییه کی دلرفین
 له ویدیو په رده تۆرپیه که ی په نجره که وه ده پزایه ژووری، زیاتر
 چوو په پشش، دهستی به لئواری کورسیه که وه گرت، راوهستا تا
 هه ناسه یه که وه رگری، دوو هه نگاوی هه لئناو مه زنده ی کرد
 کیوه که هه لکه ندراره، ئاره قه به خوږ به روخساریدا ده هاته
 خواره وه، به دهستی کی له رزۆکه وه په رده که ی لادا، له دهره وه
 به فر ده باری، گوپی رادپرا، هه مان سکوتی بانگه پششتکارانه ی
 دیرین. نه نه خانم چا و نه واتی بو هینابوو، له پال دهرگا که دا
 راوهستا، ده گریا، ئاخر کوره زا که ی شه هید ببوو، ده چوو بو
 سه بزه وار، مه هین خانم پییگوت: "نه نه گیان، راوهسته پاره ت
 بده می بو ریگه!" دهستی خسته سه ر ده سکی دهرگا که،
 شه که ت ببوو، ده یویست دانیش، به دوا ی جیگه که یدا ده گه پا،
 میوانداری ته یاره که ته ماشای بلیته که ی کرد، کزه یه کی سارد له
 روخساریدا، له رزی لیته ت، به فر ده باری، به فریکی چر هه ر کلوی
 هینده ی ژیرپیا له یه که، چوو په پشتر، پیی هه لخلیسکا،
 ته یاره یه کی سارد بوو، جیگه یه کی په یدا کرد لئیدانیش، زیاتر
 چوو په پشش، شه قامی کی سپی له به رده میدا، پروشه ی به فر
 ده چوو چاوانییه وه، کیوی ده ماوه ند، به رزو تۆکه وه و شکۆدار،
 له دووره وه ته ماشای کرد، شکۆمه ندییه که ی له شکۆمه ندی بی باوکی

دەچوو ئەو دەمەى لەسەر بەرمال بۆ نوێژکردن رادەوہ ستاو (با) خۆى دەکرد بە ژێر عەباکەیدا. لەو ساتانەدا پێدەچوو باوکی سەرى لە ئاسمانا بى و پيشى رەگى بە عەردا رۆچوو بى. چەند خۆش بوو ئەو کاتانەى کە لەپال ئەو کۆوہ بلندە ئەفسوناويیەدا دەژیا، ئەو کۆوہ بلندە ئەفسوناويیەى کە سەرى داویتی لەئاسمان. ئەم پیاوہ لەنیوان دوو عامودى مەرپەپیدا راوہ ستاوہ بۆ نوێژى نیوہ رۆ، لەگەل سێبەرە کەیدا چووہ بۆ ئەو پەرى دنیا، چ کەیفىكى ھەبوو ئەو کاتانەى کە دەچووہ ژێر عەباکە یەوہ و سوارى کۆلى دەبوو، بەسەر بلندترین ترۆپكى دنیاوہ بوو، لەسەر و عەردو لەسەر و خانووى چکۆلەى قورپو بە ژوور مرۆشى چکۆلە و کورتە بنەوہ کە ھەر ھیندەى مێروولە یەك بوون.

لەپەنجەرەى تەیارە کەوہ کە سەیری کرد، ھەمان دیمەنى بینی و پێیابوو کە ھەمدیس باوکی کردوویەتی قەلاندۆشکانى و ئیدی دەستى کەسى ناگاتى، نە دەستى داىكى کە سزای بداو سەرزەنشتى بکا، نە دەستى خانمى مامۆستای ماتماتیک کە لەبارەى زەرب و بەشە ناکوٹاکانەوہ بۆى بدوئى، نە دەستى ھەسەسەکەى کۆلان کە گوێچکەى راکیشى، نە دەستى مێردەکەى کە بیچەوسینیتەوہ قەھرى بدا، نە دەستى منالەکانى کە ھۆگرى بن و بە لەزەتیکى ئازەلانەوہ گوشتى بچوون و خوینی

پيچاۋ روخسارى به په نجره كه وه نووساند، ئاسمان يه ك پارچه شين بوو، زوډل وده ك سهرچاوه يه ك له رووناكيى، ويسعه تى مه زنيش كراوه و سه خى و شكومه ند. گوڼپراډپرا، جگه له دهنگى بارينى به فرو خاموشى شيرينى مه رگ چ دهنگي كتر نه ده بيسترا.

*

مه سعود (د) گوناوه كه ي خسته ئه ستوى خوشكه كه ي و ئه وى به كه مته رخه م زانى، خوشكه كه شى گله يى له خاله كه ريمى كرد، دايقيد ئوكلى گوتى: " ئه م جوړه شتانه زور رووده دن!" له وه شه وه كه له زانكو درسى ده گوته وه، له باره ي ياساى عيلله ت و مه علوه وه قسانى كردو ئاماژه ي به ئه حكامه ميژووي و ئابووريه كاندا، فه يروزه خانم دلى بوى سووتاو پاشان بيرى چوه، خه لكانيتريش زوريان له خويان كرد تا چيروكه كه ي مه هين خانميان بير نه چيته وه، به لام دواچار بيريان چوه.

ئه دى چما له وه هموو گرفتارى و به دبختى و راکه راکه و شه كه تيبه دا، چما له زه مه نى جهنگ و غه ريبييدا ده كرا بونيام هيچى بير يمىنى؟

مهین خانم باش له مه گه یشتبوو ... سوپاس بو خودا که وی
ژنیکی به شعور بوو.

*

له کتیبی:

(در استانه فصل سرد) هوه کراوه ته کوردیی

انتشارات: روشنگران و مطالعات زنان 1376.